

136/25. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2025. november 11.

A Bíróság C-19/23. sz. ügyben hozott ítélete | Dánia kontra Parlament és Tanács (Megfelelő minimálbérek)

A Bíróság megerősíti az Európai Unióban alkalmazandó megfelelő minimálbérekről szóló irányelv nagy részének érvényességét

A Bíróság ugyanakkor megsemmisíti azt a rendelkezést, amely felsorolja azokat a kritériumokat, amelyeket a jogszabályban meghatározott minimálbéreket alkalmazó tagállamoknak kötelezően figyelembe kell venniük e bérek megállapításakor és aktualizálásakor, megsemmisíti továbbá azt a szabályt is, amely megakadályozza e bérek csökkentését, amennyiben azok automatikus indexálás tárgyát képezik

Dánia az Európai Bírósághoz fordult, és kérte az Európai Unióban alkalmazandó megfelelő minimálbérekről szóló irányelv teljes megsemmisítését. Dánia álláspontja többek között az, hogy ez az irányelv sérti az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást, mivel közvetlenül beavatkozik az Unióban a díjazások meghatározásába és az egyesülési jogba, amelyek a Szerződések szerint nemzeti hatáskörbe tartoznak. A Bíróság csak részben ad igazat Dániának. Ilyen beavatkozást az irányelv két olyan rendelkezésében azonosít, amelyek a jogszabályban meghatározott minimálbéreket alkalmazó tagállamoknak szólnak, és amelyek e bérek megállapítására vagy aktualizálására vonatkoznak. Egyebekben a Bíróság elutasítja Dánia keresetét, és így megerősíti a szóban forgó irányelv nagy részének érvényességét.

2022. október 19-én az uniós jogalkotó, azaz az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az Európai Unióban alkalmazandó minimálbérekről szóló irányelvet.¹ Az Unión belüli élet- és munkakörülmények javítása érdekében ez az irányelv olyan keretet hoz létre, amelynek célja többek között a jogszabályban meghatározott minimálbérek megfelelőségének biztosítása az ilyen minimálbéreket alkalmazó tagállamokban, valamint a bérmegállapításra irányuló kollektív tárgyalások előmozdítása.

Dánia² keresetet nyújtott be a Bírósághoz az említett irányelv teljes egészében történő megsemmisítése iránt.³

Azt állítja, hogy az irányelv figyelmen kívül hagyja az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást, mivel közvetlen beavatkozást jelent az Unión belüli díjazás meghatározásába és az egyesülési jogba, amely területek a Szerződések értelmében⁴ nem tartoznak az Unió hatáskörébe.

A Bíróság úgy ítéli meg, hogy **az Unió hatáskörének a szóban forgó két területen a Szerződésekben előírt kizárása nem terjed ki minden olyan kérdésre, amely valamilyen kapcsolatban áll a díjazással vagy az egyesülési joggal.** Nem vonatkozik továbbá minden olyan intézkedésre sem, amely a gyakorlatban hatással lehet vagy következményekkel járhat a díjazás szintjére. Ellenkező esetben lényeges tartalmuktól fosztanak meg az Unióra ruházott, a tagállamok munkakörülményekkel⁵ kapcsolatos tevékenységének támogatására és kiegészítésére vonatkozó egyes hatásköröket. Így **a hatáskör kizárása csak** a díjazás meghatározásába és az egyesülési jogba történő **közvetlen uniós jogi beavatkozásra vonatkozik.**

Az irányelv céljának és tartalmának vizsgálatát követően a Bíróság **csupán két konkrét esetben azonosít ilyen jellegű beavatkozást.**

Először is, az irányelv olyan kritériumokat ír elő⁶ a jogszabályban meghatározott minimálbérek alkalmazó tagállamok számára, amelyeket figyelembe kell venni az ilyen bérek megállapítására és aktualizálására irányuló eljárások során. Ezáltal **az irányelv a jogszabályban meghatározott minimálbérek alkotó elemek egy részének harmonizálását, következésképpen pedig a díjazás meghatározásába való közvetlen beavatkozást vonja maga után.**

Másodsor, ugyanez vonatkozik arra **a szabályra is, amely megakadályozza** a jogszabályban meghatározott minimálbérek **csökkentését**,⁷ amennyiben a nemzeti szabályozás e bérek indexálására automatikus mechanizmust ír elő.

Következésképpen **a Bíróság megsemmisíti az irányelv azon rendelkezéseit, amelyek az uniós jog e közvetlen beavatkozását jelentik a díjazás meghatározásába**, amelyek így nem tartoznak az Unió jogalkotási hatáskörébe. A Bíróság Dánia keresetét az ezt meghaladó részében elutasítja.

A Bíróság különösen azt állapítja meg, hogy **az irányelv nem jelenti az uniós jog közvetlen beavatkozását az egyesülési jogba**. Erre a következtetésre jut többek között az irányelvnek „A bérmegállapításra irányuló kollektív tárgyalások előmozdítása” című rendelkezését illetően, többek között azért, mert e rendelkezés nem kötelezi annak előírására a tagállamokat, hogy több munkavállaló csatlakozzon szakszervezethez. A Bíróság Dánia arra alapított jogalapját is elutasítja, hogy az irányelvet **téves jogi alapra** tekintettel fogadták el.⁸

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ Az Európai Unióban alkalmazandó megfelelő minimálbérekéről szóló, 2022. október 19-i [\(EU\) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).

² Svédország támogatja.

³ Dánia másodlagosan az irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja és/vagy 4. cikke (2) bekezdésének a kollektív bértárgyalások előmozdítására vonatkozó részének megsemmisítését kérte. Dánia szerint ezek a rendelkezések szintén beavatkoznak a tagállamok hatáskörébe.

⁴ Az EUMSZ 153. cikk (5) bekezdése.

⁵ Az EUMSZ 153. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint.

⁶ Az irányelv 5. cikke (2) bekezdése szerint ezek a kritériumok magukban foglalják legalább a jogszabályban meghatározott minimálbérek vásárlóerejét, figyelembe véve a megélhetési költségeket, a bérek általános szintjét és eloszlását, a bérek növekedési rátáját, valamint a nemzeti termelékenység hosszú távú szintjét és alakulását.

⁷ Az irányelv 5. cikkének (3) bekezdése.

⁸ Az irányelv teljes egészének megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztása érdekében Dánia azt is előadta, hogy bár az irányelv tárgya az Unió hatáskörébe tartozik, az irányelv jogi alapja nem megfelelő. Mivel az irányelv a munkavállalók és a munkáltatók érdekeinek képviseletére és kollektív védelmére is vonatkozik, azt a Tanácsnak egyhangúlag kellett volna elfogadnia, azt azonban minősített többséggel fogadta el.